Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Iraida Secrieru-Coșleț)
Dosarul nr. 2r-1226/25 (2-24087297-02-2r-23062025)

D E C I Z I E

24 septembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

soluționând *fără participarea părților,* recursul declarat de avocatul stagiar Goreacii Laurenția în interesele lui Tanas Anna,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025, prin care a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L „TITITI și C" împotriva lui Tanas Anna, intervenient accesoriu, Tanas Mihail cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 05 august 2024, S.R.L „TITITI și C" a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tanas Anna, intervenient accesoriu Tanas Mihail cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, S.R.L „TITITI și C" și-a concretizat pretențiile, depunând o cerere de majorare a cuantumului pretențiilor din acțiune, solicitând încasarea sumei de 1644348,63 lei și concomitant cu cererea depusă S.R.L „TITITI și C" a solicitat în scopul asigurării acţiunii, aplicarea sechestrului pe sumele băneşti din conturile bancare ale pîrîtei și pe bunurile mobile şi imobile ale acesteia, în limita sumei de 1694979,03 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025 a fost admisă cererea depusă de S.R.L „TITITI și C" cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii și s-a aplicat sechestru pe mijloacele băneşti din conturile bancare şi pe bunurile mobile şi imobile, care aparţin cu drept de proprietate lui Tanas Anna, în limita valorii acțiunii de 1644348 (un milion şase sute patruzeci şi patru mii trei sute patruzeci şi opt) lei și 63 bani.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 06 iunie 2025, avocatul stagiar Goreacii Laurenția în interesele lui Tanas Anna a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, avocatul stagiar Goreacii Laurenția în interesele lui Tanas Anna a invocat că măsura de asigurare solicitată este una repetată, or, a mai fost o solicitare în acest sens având la bază aceleași temeiuri, cererea fiind admisă prin încheierea instanței de fond din 09 august 2024 și casată prin decizia Curții de Apel Centru din 23 ianuarie 2025. În prezent este aceiași situație, aceleași argumente, fără circumstanțe noi, cererea de asigurare a acțiunii, fiind admisă în lipsa unor probe care să confirme faptul înstrăinării bunurilor.

Susține că la caz a fost prezentată doar intenția de împăcare care a fost anexată atât la cererea privind modificarea cuantumului pretențiilor, precum și la cererea de aplicare a măsurii de asigurare. Pe lângă acest înscris, nu a apărut nicio probă nouă pe lângă cele asupra cărora Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru deja s-a expus prin decizia nr. 2r-2603/24 din 23.01.2025.

La caz, instanța de fond a apreciat un careva comportament al pârâtei și a stabilit aplicarea măsurii de asigurare, însă în decizia nr. 2r-2603/24 din 23.01.2025 s-a menționat că: „întrucât caracterul acțiunilor părții pârâte ține de fondul cauzei și nu poate fi prejudiciat la faza soluționării cerinței de asigurare a acțiunii.”

Astfel, instanța de fond de fapt s-a expus pe fondul cauzei în momentul când a apreciat cererea de asigurare a acțiunii prin prisma unui comportament al pârâtei (acesta nefiind descris), dar nu prin prisma unor probe care ar confirma intenția pârâtei de a înstrăina bunurile sale. Mai mult, valoarea acțiunii inițiale a fost de 1 300 000 lei, iar, în privința acestei sume deja instanța ierarhic superioară a apreciat probele existente la materialele cauzei și anexate la cererea de asigurare a acțiunii, alte probe nu au parvenit.

Ulterior, cuantumul valorii acțiunii s-a majorat cu suma de 337 848, 63 lei, însă pentru această sumă s-a invocat o intenție de împăcare, în privința căreia urmează să se expună la examinarea în fond a cererii de chemare în judecată, precum și a cererii de modificare a cuantumului acțiunii, dar, nicidecum la faza aplicării măsurii de asigurare.

Fără circumstanțe noi și fără probe noi, a fost emisă o încheiere neîntemeiată de aplicare a măsurii de asigurare.

La data de 02 februarie 2026, avocatul Sultan Cristina în interesele S.R.L „TiTiTi și C” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii instanței de fond.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost adoptată la 22 mai 2025, fiind recepționată de către avocatul stagiar Goreacii Laurența în interesele lui Tanas Anna, la aceiași dată, 22.05.2025, fapt confirmat prin recipisa de la f.d. 152.

Astfel, recursul declarat de către avocatul T stagiar Goreacii Laurența în interesele lui Tanas Anna la data de 06 iunie 2025, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025, se consideră a fi depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul întemeiat și pasibil de a fi admis, iar, încheierea instanței de fond casată integral, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe

bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte personae.

Articolul 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul, urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare, fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar, aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Din actele cauzei rezultă că la 05 august 2024, S.R.L „TITITI și C” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tanas Anna, intervenient accesoriu

Tanas Mihail cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, S.R.L ,,TITITI și C" și-a concretizat pretențiile, depunând o cerere de majorare a cuantumului pretențiilor din acțiune, solicitând încasarea sumei de 1644348,63 lei și concomitent cu cererea depusă, S.R.L ,,TITITI și C" a solicitat în scopul asigurării acţiunii, aplicarea sechestrului pe sumele băneşti din conturile bancare ale pîrîtei Tanas Ana și pe bunurile mobile şi imobile ale acesteia, în limita sumei de 1694979,03 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025 a fost admisă cererea depusă de S.R.L ,,TITITI și C" cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii și s-a aplicat sechestru pe mijloacele băneşti din conturile bancare şi pe bunurile mobile şi imobile, care aparţin cu drept de proprietate lui Tanas Anna, în limita valorii acțiunii de 1644348,63 lei.

Însă, analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei și motivele invocate de recurent, Colegiul judiciar constată că instanța de fond eronat a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.

La caz, Colegiul judiciar relevă că în argumentarea soluției sale, prima instanță a reținut că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea îngreuna executarea unei eventuale hotărâri adoptate în favoarea S.R.L ,,TITITI și C", din motivul înstrăinării bunurilor de către pârât.

În asemenea circumstanțe, Colegiul judiciar reiterează că asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim și să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor reclamantului. Depășirea scopului asigurării echivalează cu încălcarea gravă a drepturilor părții pârâte în cadrul procesului civil.

În acest sens, Colegiul conchide că instanța ierarhic inferioară a omis să argumenteze necesitatea instituirii măsurilor de asigurare prin prisma aprecierii pericolului eventualei imposibilități de executare ținut de substanța obiectului acțiunii.

Astfel, instanța de recurs remarcă că argumentele primei instanțe nicidecum nu justifică necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii.

În aceiași ordine de idei, instanța de recurs reține și faptul că prin depăşirea scopului asigurării acţiunii se va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil, cărora i s-ar putea cauza prejudicii irecuperabile.

Colegiul judiciar accentuează că în jurisprudenta CEDO, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces. Acest principiu - unul din elementele noțiunii mai largi de proces echitabil - impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu

„adversarul” ei (cauza Ankerl contra Suediei, hotarârea din 18 februarie 1997; cauza Niderost - Huler contra Suediei, hotarârea 1997-I/24 noiembrie 1997).

Astfel, în contextul aplicării măsurilor asiguratorii, Curtea Europeană a subliniat că atât în procesul penal, cît şi în procesul civil, este importantă demonstrarea existenţei riscului întârzierii aplicării măsurii (periculum in mora) (a se vedea DCC nr.55 din 4 mai 2023, § 56; Fabrizio Stefano Piras v. San Marino (dec.), 27 iunie 2017, § 53).

Așadar, atunci când există riscul ca o măsură să impună o sarcină excesivă, trebuie să existe anumite garanții procedurale, astfel încât să se asigure că funcționarea sistemului și impactul acestuia asupra drepturilor de proprietate ale solicitantului nu sunt nici arbitrare, nici imprevizibile (a se vedea, de exemplu, Džinić v. Croația, 17 mai 2016, § 68).

În această ordine de idei, Colegiul judiciar notează că conform art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Astfel, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, care ar justifica necesitatea asigurării acțiunii.

Colegiul judiciar remarcă că simpla existență a pretențiilor față de recurenta/pârât nu justifică temeinicia cererii de asigurare a acțiunii, în condițiile în care scopul asigurării acţiunii urmează să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece asigurarea acţiunii constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către instanţa de judecată.

În acest sens, Colegiul judiciar apreciază ca fiind incorectă soluția instanței de fond cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, așa cum a fost dispus.

Mai mult, asigurarea acțiunii civile este o măsură care implică anumite restricții și imixtiuni în sfera drepturilor pârâtului. Astfel, la caz nu este întrunit caracterul de raționalitate și temeinicie a cerințelor solicitantei despre aplicarea măsurilor de asigurare. Aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii impune limitări serioase în exercitarea drepturilor civile ale persoanei și nu poate fi dispusă în mod expres, având la bază simple afirmații, ci urmează a fi demonstrat efectiv existența riscurilor justificative. Or, măsura în cauză limitează drepturile patrimoniale fundamentale ale persoanei apărate de art. 46 al Constituției Republicii Moldova și art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Măsura sechestrului asupra bunurilor reprezintă o ingerință directă în exercitarea dreptului său de proprietate. Prin urmare, încălcarea de către stat a acestui drept, urmează a fi realizată doar în circumstanțe excepționale, cu asigurarea unui echilibru justificativ între interesele generale ale societății în coraport cu interesele individuale.

În același timp, Colegiul civil reiterează că pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt

pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantei.

Mai mult decât atât, prin decizia Cuțrii de Apel Centru din 23 ianuarie 2025 s-a dispus admiterea recursului declarat de Anna Tanas și avocatul acesteia Laurența Goreacii. S-a casat încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 august 2024 , soluționând prin decizie problema în fond, cu adoptarea unei noi decizii sub formă de încheiere prin care: Se respinge ca neîntemeiată cererea reprezentantului părții reclamante SRL"TITITI și C" privind asigurarea acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemară în judecată înaintată de SRL"TITITI și C" către Tanas Anna privind încasarea sumei. Iar, în conștinutul aceste din urmă decizii, s-a concluzionat precum că soluția dată de către judecătorul primei instanțe la această etapă este una nemotivată, or nu au fost prezentate probe în sensul menționat, (f.d.91-97).

Iar, prezenta cerere de asigurare a acțiunii formulată repetat de către SRL „Tititi și C", a fost bazată preponderent pe înaintarea unei cereri de majorare a cuantumului acțiunii, pe prezentarea unei intenții de încheiere a unei tranzacții de împăcare părții recurente, lăsată fără un răspuns, pe argumente privind lipsa activelor în privința recurentei, stabilită în procesul executării măsurii de asigurare aplicată de instanța de fond.

Însă, acestea din urmă nu sunt în măsură să prezinte circumstanțe noi apărute, care ar atesta elemente de fapt, ce ar determina întrunirea la caz, a condițiilor stabilite de lege în favoarea aplicabilității măsuri de asigurare, în sensul solicitat.

Or, Colegiul evidențiază că reclamanta/intimat S.R.L „TITITI și C" nu a prezentat probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității de executare a unei eventuale hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Astfel, actele cauzei atestă lipsa probelor și lipsa motivelor reale faptice, care să demonstreze necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, iar, riscul invocat de partea intimată, de a fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești în cazul în care nu vor fi aplicate măsuri de asigurare din motiv că pârâta ar putea înstrăina bunurile imobile, este lipsit de suport atât faptic, cât și legal.

Corespunzător, soluția instanței de fond dată în acest sens este una neconformă cadrului legal pertinent aplicabil situației faptice constate de instanță.

Reieșind din faptul că argumentele recursului declarat de avocatul stagiar Goreacii Laurența în interesele lui Tanas Anna sunt întemeiate, instanța de recurs consideră necesar de a admite recursul, a casa integral încheierea instanței de fond, soluționând prin decizie problema respectivă, cu respingerea cererii depuse de S.R.L „TITITI și C" cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de avocatul stagiar Goreacii Laurenția în interesele lui Tanas Anna.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L „TITITI și C” împotriva lui Tanas Anna, intervenient accesoriu, Tanas Mihail cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond, prin care:

Se respinge cererea depusă de S.R.L „TITITI și C” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul Serghei Dimitriu

Judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca